Lietas arhīva Nr. A42-01168-23
ECLI:LV:ADRJVTN:2023:0810.A420116823.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Valmierā 2023.gada 10.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. A/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta pārstāvjiem /pers. B/ un /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Vidzemes reģiona pārvaldes 2022.gada 16.decembra lēmuma Nr.22/10-3.3/17 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2022.gada 29.septembrī Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (turpmāk – dienests) Vidzemes reģiona pārvaldes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas amatpersona veica plānoto ugunsdrošības pārbaudi un civilās aizsardzības prasību ievērošanas kontroli (turpmāk – pārbaude) pieteicējas telpās /adrese A/, kuras laikā tika konstatēti Ministru kabineta 2016.gada 19.aprīļa noteikumu Nr.238 „Ugunsdrošības noteikumi" (turpmāk – Ugunsdrošības noteikumi) prasību pārkāpumi. Par pārbaudes rezultātiem 2022.gada 25.oktobrī sastādīts pārbaudes akts Nr.22/10-3.16/587 (turpmāk – pārbaudes akts).

Nepiekrītot pārbaudes aktam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta Vidzemes reģiona pārvaldē (turpmāk – pārvalde), kuras priekšnieks ar 2022.gada 16.decembra lēmumu Nr.22/10-3.3/17 (turpmāk – lēmums) pārbaudes aktu atstāja negrozītu.

[2] Nepiekrītot arī lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot lēmumu atcelt turpmāk norādīto argumentu dēļ.

[2.1] Dienesta Vidzemes reģiona brigādes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas vecākās inspektores paziņojums plānotajai pārbaudei tika pieteikts neprofesionāli, un no tā pieteicēja sapratusi, ka pārbaude tiks veikta tikai nekustamā īpašuma ēkas daļā, ko lieto pieteicējas nomnieks SIA /Nosaukums B/, tomēr pārbaude veikta visā ēkā ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, kā arī nekustamā īpašuma sastāvā ietilpstošo blakus esošo ēku telpās.

[2.2] Pārbaudes aktā norādīti visi tie paši pārkāpumi, kas bija norādīti tā projektā, neskatoties uz to, ka pieteicēja pēc iepazīšanās ar pārbaudes akta projektu uz inspektores elektroniskā pasta adresi bija nosūtījusi paskaidrojumus un iebildumus, kas pārbaudes aktā nav ņemti vērā un vērtēti. Lietā nav arī neviena cita pārbaudes aktu papildinoša dokumenta, no kura būtu secināms, ka pieteicējas paskaidrojumi būtu izvērtēti. Turklāt pārbaudes aktā ir ietverts nevis izsmeļošs administratīvā akta adresāta viedoklis un argumenti, kā to pieprasa Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 4.punkts, bet tikai formāla norāde, ka viedoklis un argumenti ir saņemti. Tāpat pārbaudes aktā nav iekļauts administratīvā akta pamatojums, lietderības apsvērumi. Par pamatojumu nevar tikt uzskatīts pamatojuma sadaļā uzskaitītais normatīvais regulējums, jo piemēroto tiesību normu uzskaitījumu kā atsevišķu administratīvā akta sastāvdaļu paredz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 7.punkts. Pieteicējas ieskatā, inspektore, izdodot pārbaudes aktu, pārkāpa Administratīvā procesa likuma 67.panta otro daļu, neiekļaujot tajā visas obligātās administratīvā akta sastāvdaļas. Pieļauto procesuālo pārkāpumu dēļ pārbaudes akts būtu atceļams, nevērtējot to pēc būtības. Savukārt ar lēmumu pārbaudes akts ir atstāts negrozīts un nav vērtēts pieteicējas lūgums veikt atkārtotu nekustamā īpašuma ēkas pārbaudi. Tādējādi tajā nav ietverts pārbaudes aktā konstatēto pārkāpumu pamatojums, lietderības apsvērumi, pieteicējas viedoklis un argumenti. Pieteicējas argumentu izvērtējumam ir jābūt atspoguļotam administratīvā procesa ietvaros, lai adresātam būtu skaidrs, kādēļ tā argumenti ir vai nav ņemti vērā, un, lai gadījumā, ja adresāts apstrīd izdoto administratīvo aktu augstākai iestādei vai tiesai, būtu iespēja iepazīties ar administratīvā akta izdevēja argumentētu pamatojumu un to atkārtoti izvērtēt. Tādējādi, izdodot galīgo administratīvo aktu, pārvalde nav novērsusi pārbaudes akta pamatojuma trūkumus.

[2.3] Attiecībā uz pārbaudes akta 2.sadaļas 1.punktā konstatēto pārkāpumu pieteicēja norāda, ka minēto instrukciju ir izstrādājis uzņēmums SIA /Nosaukums C/, kas veic nekustamā īpašuma apkalpošanu. No pārbaudes akta nav saprotams, kāda tieši informācija attiecīgajā instrukcijā nav iekļauta, jo norādītā tiesību akta punkti ietver vairākus rekvizītus, kas ietverami instrukcijā, taču atsevišķa trūkstošās informācijas uzskaitījuma pārbaudes aktā konstatētajā pārkāpumā nav, tādējādi nav skaidrs, kāda tieši informācija instrukcijā iztrūkst. Minētais liek secināt, ka lēmuma izdevējs nav izvērtējis konstatētā pārkāpuma apstākļus un līdz ar to nav pamatojis pārkāpuma konstatējumu ar apstākļiem, kas ļautu secināt, ka pārkāpums uz pārbaudes brīdi tiešām pastāvēja.

[2.4] Attiecībā uz pārbaudes akta 2.sadaļas 2.punktā konstatēto pārkāpumu pieteicēja norāda, ka pārkāpums konstatēts nepamatoti, jo nekustamajā īpašumā ir veiktas elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaudes. Minētos darbus 2022.gadā veica SIA /Nosaukums D/, par ko sastādīts attiecīgs pārbaudes akts, kas tika gan uzrādīts inspektorei pārbaudes laikā, gan uz to tika norādīts inspektorei nosūtītajos 2022.gada 24.oktobra paskaidrojumos. Lēmumā savukārt ir norādīts, ka pieteicējas iebildumi ir nepamatoti, jo, uzklausot inspektori, kura veica ugunsdrošības pārbaudi nekustamajā īpašumā, tika saņemta noliedzoša atbilde par šī dokumenta uzrādīšanu. Tādējādi pārvalde piešķir augstāku ticamību inspektores sniegtajai

nepatiesajai informācijai, faktiski neņemot vērā SIA /Nosaukums D/ sastādīto dokumentu, jo tas sastādīts dienā, kad inspektore veikusi pārbaudi nekustamajā īpašumā, nevis pēc tam. Lēmumā nav sniegts pamatojums tam, kādēļ apstākļos, kad pieteicēja ir uzrādījusi derīgu un neapstrīdētu aktu, tas netiek ņemts vērā kā pierādījums, kas apgāž nepamatoti konstatēta pārkāpuma faktu.

[2.5] Nav strīda, ka pieteicēja uzrādīja inspektorei 2022.gada 6.septembra Apkures ierīces, iekārtas, dūmvadu un dabīgās ventilācijas kanālu tehniskā stāvokļa pārbaudes aktu un 2022.gada 25.jūlija Apkures ierīces, dūmvadu un dabīgās ventilācijas kanālu tehniskā stāvokļa pārbaudes aktu Nr.60-07/22, no kuriem izriet, ka pārbaužu laikā neatbilstības nav konstatētas. Tādējādi secināms, ka dabiskās ventilācijas kanāla stāvoklis ir bijis atbilstošs normatīvo aktu prasībām un tā ekspluatācija ir atļauta. Pārvaldes formāla atsauce uz akta nosaukumu neattaisno iestādes pārbaudes akta 2.sadaļas 3.punktā pieteicējai uzlikto pienākumu novērst tās formāli pamatotu neatbilstību.

[2.6] Inspektorei dabā pārliecinoties, ka nekustamā īpašuma ēkā faktiski nav mehāniskās ventilācijas sistēmas, vajadzēja loģiski secināt, ka pieteicējai nav iespējams veikt mehāniskās ventilācijas sistēmas tehniskā stāvokļa pārbaudi un tīrīšanu (pārbaudes akta 2.sadaļas 4.punktā uzliktais pienākums). Veicot nekustamā īpašuma ēkas labiekārtošanu, pārraugošās institūcijas iebildumus par mehāniskās ventilācijas neesamību necēla. Neatbilstība ir tieši nekustamā īpašuma ēkas kadastrālās uzmērīšanas lietā, kuras dēļ konstatējamas nesakritības datos par mehāniskās ventilācijas sistēmu attiecībā pret situāciju dabā. Arī lēmumā ietvertie apsvērumi liecina, ka pārkāpuma konstatēšanas pamatā ir formāls iemesls – ēkas kadastrālās uzmērīšanas lietas dati, taču nav ņemts vērā faktiskais stāvoklis dabā, ko pārbaudes laikā inspektore redzēja.

[2.7] Attiecībā uz pārbaudes akta 2.sadaļas 5.punktā konstatēto pārkāpumu pieteicēja norāda, ka savos 2022.gada 24.oktobra paskaidrojumos apliecināja, ka atbildīgā persona organizē praktiskās nodarbības saskaņā ar ugunsdrošības instrukcijas sadaļu ?Rīcība ugunsgrēka gadījumā". Savukārt attiecībā uz pārbaudes akta 2.sadaļas 6.punktā konstatēto pārkāpumu pieteicēja paskaidro, ka šis pārkāpums bija novērsts pirms pārbaudes akta izdošanas, uz ko inspektorei tika norādīts 2022.gada 24.oktobra paskaidrojumos, pievienojot fotoattēlu. Tādējādi uz pārbaudes akta izdošanas dienu šāda pārkāpuma nebija. Nav pamata pārbaudes aktā norādīt jau novērstu pārkāpumu un noteikt tā novēršanas termiņu.

[2.8] Attiecībā uz pārbaudes akta 2.sadaļas 7.-12.punktā konstatētajiem pārkāpumiem pieteicēja norāda, ka, pieņemot objektu ekspluatācijā, neviena no pārraugošajām institūcijām pretenzijas par minētajos punktos konstatētajiem apstākļiem neizvirzīja. Tādējādi pieteicējai atbilstoši tiesiskās paļāvības principam bija iemesls paļauties, ka objekts atbilst normatīvo aktu prasībām, savukārt pārvaldes iebildumi ir nekonsekventi attiecībā uz iepriekš minēto institūciju secinājumiem. Savukārt pārbaudes akta 2.sadaļas 13.punktā konstatētais pārkāpums bija novērsts pirms pārbaudes akta izdošanas, uz ko inspektorei norādīts pieteicējas 2022.gada 24.oktobra paskaidrojumos, pievienojot fotoattēlu. Tādējādi uz pārbaudes akta izdošanas dienu šāda pārkāpuma nebija.

[2.9] Pieteicēja iebilst arī pārbaudes aktā konstatēto pārkāpumu novēršanas termiņu noteikšanai, norādot, ka nav vērtēts to samērīgums attiecībā pret konstatēto neatbilstību raksturu un to novēršanai nepieciešamo laiku.

[3] Rakstveida paskaidrojumos tiesai *(lietas 1.sējuma 17. un 18.lapa)* dienests uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu. Dienests ir vispusīgi, pienācīgi un objektīvi izskatījis pieteicējas 2022.gada 16.novembra iesniegumu. Izdodot apstrīdēto lēmumu, iestāde ievērojusi materiālās un procesuālās tiesību normas un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus. Proti, 2022.gada 29.septembrī pārvaldes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas amatpersona veica plānoto ugunsdrošības pārbaudi un civilās aizsardzības prasību ievērošanas kontroli pieteicējas ēkā ar kadastra apzīmējumu /numurs A/ /adrese A/. Pārbaudes laikā veikta konstatēto pārkāpumu foto fiksācija. Iestāde uzklausīja pieteicējas paskaidrojumus un izvērtēja iesniegtos dokumentus. Par pārbaudes rezultātiem sastādīts pārbaudes akts, kurā ir fiksēti konstatētie pārkāpumi un noteikti samērīgi pārkāpumu novēršanas termiņi. Pieņemot lēmumu par ugunsdrošības pārbaudi, iestādei var nebūt pilnīgas informācijas par objekta īpašuma/nomas attiecībām vai tiesisko statusu. Minētā informācija var būt iegūta pārbaudes procesā. Lietā nav strīda, ka pieteicējai pieder ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs A/ /adrese A/ (turpmāk – objekts), kā arī nav ziņu, ka atbildība par ugunsdrošību objektā būtu deleģēta citai personai, līdz ar ko pieteicēja ir par ugunsdrošību atbildīgā persona šajā objektā, savukārt amatpersonai, veicot valsts ugunsdrošības uzraudzību, ir pienākums uzdot atbildīgajai personai novērst normatīvajos aktos noteikto ugunsdrošības prasību pārkāpumus.

Pieteicējas apgalvojums, ka inspektore nav ņēmusi vērā izteiktos paskaidrojumus, nav pamatots, jo no lietas materiāliem secināms, ka inspektore iepazinusies ar sniegtajiem argumentiem, taču minētie apstākļi neietekmēja satura ziņā pārbaudes akta izdošanu un neļāva izdarīt secinājumu par konstatēto pārkāpumu neesamību. No pieteikuma nav saprotams, kuri tieši paskaidrojumi, pieteicējas ieskatā, nav vērtēti un kādus lietā būtiskus apstākļus tie pamato. Savukārt vēlāk iesniegtie dokumenti, kas apliecina pārkāpuma novēršanu vai daļēju novēršanu pēc veiktās pārbaudes, nevar būt par pamatu izdotā administratīvā akta atcelšanai, bet vienīgi apliecina amatpersonas konstatētā pārkāpuma novēršanu pirms administratīvajā aktā noteiktā termiņa. Lēmumā ir sniegts izsmeļošs skaidrojums par pārbaudes akta saturu un formu, kā arī par procesuālo normu ievērošanu. Savukārt pārbaudes akts satur nepieciešamās administratīvā akta sastāvdaļas, tai skaitā, faktu konstatējumu, pamatojumu, piemēroto tiesību normu uzskaitījumu un adresātam uzlikto tiesisko pienākumu.

Konstatējot Ugunsdrošības noteikumu pārkāpumus, amatpersona nosaka saprātīgus termiņus pārkāpumu novēršanai, ievērojot attiecīgā pārkāpuma bīstamības pakāpi. Noteiktie termiņi neliedz adresātam novērst pārkāpumus pirms noteiktā termiņa, taču minētie apstākļi nav pamats veikt neplānotu pārbaudi objektā. Turklāt no pieteicējas nebija saņemts pamatots lūgums pagarināt kādu no pārbaudes aktā noteiktajiem pārkāpuma novēršanas termiņiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem, kā arī papildus norādot, ka par pārbaudes akta 2.sadaļas 1.punktā konstatēto pārkāpumu ir atbildīga nevis pieteicēja kā objekta īpašniece, bet gan tajā esošo telpu nomnieks – /Nosaukums B/.

Savukārt dienesta pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem. Tiesas sēdē dienesta pārstāve, kura bija tā amatpersona, kas 2022.gada 29.septembrī arī veica ugunsdrošības pārbaudi un civilās aizsardzības prasību ievērošanas kontroli pieteicējas telpās /adrese A/, sniedza detalizētu skaidrojumu gan par katru no pieteicējai noteiktajiem pienākumiem un to nozīmīgumu, gan arī par faktiskajiem apstākļiem pārbaudes veikšanas laikā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[6] 2023.gada 20.jūlijā plkst.9.40 (nedaudz vairāk kā stundu pirms tiesas sēdes) tiesā saņemts pieteicējas lūgums par trešās personas – SIA /Nosaukums B/ – pieaicināšanu lietā. Šāds lūgums pamatots ar to, ka pieteicējai uzliktie pienākumi pastarpināti faktiski var skart SIA /Nosaukums B/ kā strīdus telpu nomnieku, kas ir atbildīgs par telpu uzturēšanu atbilstoši ugunsdrošības prasībām. Tādēļ, pieteicējas ieskatā, spriedums izskatāmajā lietā var

skart SIA /Nosaukums B/ tiesības un tiesiskās intereses *(lietas 63.lapa)*. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja šo lūgumu, savukārt dienesta pārstāvis norādīja, ka konkrētajos apstākļos nomnieks nav atbildīgā persona par ugunsdrošību objektā un tā intereses šis pārbaudes akts neskar, līdz ar to arī nav tiesiska pamata pieaicināt trešo personu.

Novērtējot pieteicējas lūgumu kopsakarā ar apstākļiem, kas konstatējami no lietas materiāliem, tiesa secināja, ka SIA /Nosaukums B/ neatbilst trešās personas statusam izskatāmajā lietā, tādēļ šo lūgumu noraidīja. Pie šāda secinājuma tiesa nonāca sekojošu apsvērumu dēļ. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 28.panta pirmo daļu par trešo personu administratīvajā procesā var būt privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts var ierobežot vai kuru var skart tiesas spriedums lietā. Tādēļ pēc tiesvedības ierosināšanas tiesai ir jācenšas paredzēt, vai spriedums varētu skart arī kādas trešās personas. Parasti trešās personas statuss personai piešķirams gadījumā, ja procesā iestādē ar administratīvo aktu (faktisko rīcību, publisko tiesību līgumu), savukārt procesā tiesā ar spriedumu tai kādu tiesību īstenošana pilnīgi vai daļēji tiek liegta vai izslēgta, ja kādu tiesību īstenošana tiek būtiski apgrūtināta vai kādu tiesību īstenošanai tiek noteikti papildu nosacījumi. Savukārt kādai personai izdots nelabvēlīgs administratīvais akts parasti nevar būtiski ietekmēt citas personas tiesības, pat ja no tā izpildes faktiski varētu rasties neērtības *(sk. I.Bērtaite 28.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. J.Briede (zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 341.lpp.)*.

Konkrētajā gadījumā pienākums novērst 2022.gada 29.septembra pārbaudē konstatētos ugunsdrošības un civilās aizsardzības prasību pārkāpumus ir noteikts tieši pieteicējai kā objekta īpašniecei, nevis SIA /Nosaukums B/, kura iznomā daļu no objektā esošajām telpām, tādēļ šāda pienākuma uzlikšana nekādā veidā neierobežo SIA /Nosaukums B/ tiesības vai tiesiskās intereses. Pat gadījumā, ja par ugunsdrošību objektā atbilstoši Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 9.panta pirmās daļas nosacījumiem būtu atbildīgs nomnieks (SIA /Nosaukums B/), nevis pieteicēja kā objekta īpašniece, tad arī šādā gadījumā spriedums neskartu nomnieku (secinot, ka dienests kļūdaini noteicis konkrētā pienākuma adresātu, tiesa to atceltu, nevis aizvietotu ar citu adresātu). Tādējādi šādos apstākļos SIA /Nosaukums B/ nav piešķirams trešās personas statuss, bet pieteicējas lūgums ir noraidāms.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 28.panta sesto daļu par tiesas (tiesneša) lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums par trešās personas pieaicināšanu lietā, var iesniegt blakus sūdzību, ja šāds lūgums izteikts līdz tiesas sēdei. Savukārt saskaņā ar šā likuma 285.panta otro daļu lēmumu, kas tiek pieņemts lietas izskatīšanas laikā, var ietvert arī spriedumā. Ņemot vērā to, ka pieteicēja lūgumu par trešās personas pieaicināšanu iesniegusi īsi pirms tiesas sēdes, kurā lietas izskatīšana pēc būtības ir pabeigta, lēmums par konkrētā lūguma noraidīšanu ietverams spriedumā.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir objekta īpašniece, bet SIA /Nosaukums E/ un SIA /Nosaukums B/ ir šajā objektā esošo telpu nomnieces attiecīgi 267,3 m^2 un 1225,5 m^2 platībā *(lietas 65.lapa)*. Lietā nav strīda arī par to, ka 2022.gada 29.septembrī pārvaldes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas amatpersona šajā ēkā veica plānoto pārbaudi, kuras rezultātā konstatēti 13 pārkāpumi un uzlikts pieteicējai par pienākumu tos novērst līdz konkrētajiem datumiem *(lietas 38. un 39.lapa)*.

Lietā strīds ir par to, vai dienests pamatoti ir konstatējis 13 ugunsdrošības prasību pārkāpumus pieteicējai piederošajā ēkā, nosakot to novēršanu konkrētajos termiņos par pienākumu tieši pieteicējai kā objekta īpašniecei.

[8] Saskaņā ar Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 9.panta pirmo daļu par ugunsdrošību objektā ir atbildīgs ēkas, būves, to daļu vai zemesgabala īpašnieks (valdītājs) vai pārvaldnieks, ja tas paredzēts pārvaldīšanas līgumā, bet iznomātā (izīrētā) vai lietošanā nodotā ēkā, būvē, to daļās vai zemesgabalā par ugunsdrošību ir atbildīgs nomnieks (īrnieks) vai cits lietotājs, ja tas paredzēts līgumā. Konkrētajā gadījumā pieteicēja uzskata, ka saskaņā ar 2019.gada 1.septembra nomas līguma Nr.D6/VVC/2019 (turpmāk – nomas līgums) 4.1. un 6.1.apakšpunktiem SIA /Nosaukums B/ ir atbildīga par ugunsdrošības prasību ievērošanu iznomātajās telpās. Tomēr, novērtējot minēto nomas līgumu, kurā nomniekam citastarp ir noteikts pienākums ievērot ugunsdrošības noteikumus, uzturot iznomātās telpas ugunsdrošības prasībām atbilstošajā kārtībā, tiesa nekonstatē pieteicējas kā īpašnieka deleģējumu SIA /Nosaukums B/ būt atbildīgai par ugunsdrošības prasību ēkā. Savukārt pieteicējas minētajos nomas līguma 4.1. un 6.1.apakšpunktos noteiktais ir vērtējams kā vispārējs ugunsdrošības prasību ievērošanas pienākums, kas jāievēro jebkurai personai, tai skaitā arī fiziskai personai *(sk., piemēram, Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 11.panta 1.punktu)*. Turklāt SIA /Nosaukums B/ nomā tikai daļu no pieteicējai piederošajā objektā esošajām telpām (saskaņā ar lursoft.lv peejamo informāciju bez zemesgrāmatā ierakstītajiem nomniekiem SIA /Nosaukums E/ un SIA /Nosaukums B/ šajā ēkā atrodas vēl vairāk nekā desmit komercsabiedrības vai to struktūrvienības, piemēram, akciju sabiedrība /Nosaukums F/, SIA /Nosaukums G/ (restorāns), SIA /Nosaukums H/ utt.), tādēļ nav saprotams, kā tā var atbildēt par tās nomā neesošajām telpām. Pēc būtības arī pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē to nespēja izskaidrot, vien norādīja, ka no 13 konstatētajiem pārkāpumiem SIA /Nosaukums B/ ir atbildīga tikai par pirmo pārkāpumu. Šādos apstākļos arī tiesas secinājums, ka tieši pieteicēja Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 9.panta pirmās daļas izpratnē ir atbildīgā par tās īpašumā esošā objekta ugunsdrošību, līdz ar to dienests arī pamatoti pienākumu novērst konstatētos pārkāpumus ir noteicis tieši pieteicējai.

Savukārt turpmāk tiesa secīgi izvērtēs dienesta konstatēto pārkāpumu un saistībā ar to uzlikto pienākumu pamatotību.

[8.1] Saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumu 125.1.apakšpunktu telpā pie ugunsaizsardzības sistēmas uztveršanas, kontroles un indikācijas iekārtas (turpmāk – panelis) uzglabā instrukciju, kurā norādīta šo noteikumu 127.punktā (atbildīgās personas veiktā ugunsdrošības instruktāža personai, kura uzrauga ugunsaizsardzības sistēmu), 180.4. un 180.7.apakšpunktā (objekta ugunsdrošībai nozīmīgo inženiertehnisko sistēmu ekspluatācijas prasības, drošības pasākumi, kas veicami ugunsaizsardzības sistēmas bojājuma laikā, ugunsaizsardzības sistēmas iekārtu (ierīču) ekspluatācijas termiņš, kā arī rīcība ugunsgrēka gadījumā) minētā informācija.

Pārbaudē konstatēts, ka objekta telpā pie ugunsaizsardzības sistēmas paneļa atrodas ugunsdrošības signalizācijas sistēmas zonu saraksts un ugunsdrošības signalizācijas lietošanas instrukcija panelim Smartline *(lietas 20.lapa)*, tomēr iepriekš minētā instrukcija, kurā būtu norādīta Ugunsdrošības noteikumu 127.punktā, kā arī 180.4. un 180.7.apakšpunktā minētā informācija, pie minētā paneļa neatrodas. Līdz ar to dienests arī pamatoti uzlicis pieteicējai pienākumu nodrošināt Ugunsdrošības noteikumu 125.1.apakšpunktā noteikto prasību izpildi.

[8.2] Saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumu 56.punktu elektroinstalācijas (tai skaitā zemējuma un zibensaizsardzības ierīces) pārbaudi veic reizi 10 gados, bet, ja objektā vai teritorijā ir: 1) sprādzienbīstama vide – reizi divos gados; 2) ķīmiski agresīva vide – reizi gadā. Savukārt pārbaudē konstatēts, ka objektā nav veiktas elektroinstalācijas (tai skaitā zemējuma) pārbaudes. Tomēr pieteicēja nepiekrīt šim secinājumam, norādot, ka objektā 2022.gadā ir veikta elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaude. Šos darbus veikusi SIA /Nosaukums D/, sastādot attiecīgo pārbaudes aktu, kas gan uzrādīts inspektorei pārbaudes laikā, gan pievienots pieteicējas 2022.gada 24.oktobra paskaidrojumiem. Savukārt dienests norāda, ka minēto aktu pieteicēja ir iesniegusi tikai pēc pārbaudes, kuras laikā elektroinstalācijas pretestības mērījumu protokols netika uzrādīts, par ko dienests pārliecinājās, uzklausot pārbaudi veikušo amatpersonu, kurai šajā lietā nav personīgo interešu un pamata melot, ka tas netika uzrādīts. Kaut arī SIA /Nosaukums D/ sastādītais elktroinstalācijas izolācijas pretestības mērījumu, cilpas fāze-nulle pretestības mērījumu, elektroiekārtu un zemējumvada nepārtrauktības pretestības mērījumu pārbaudes akts ir datēts ar 2022.gada 29.septembri (pārbaudes veikšanas diena), dienests apšauba tajā norādīto sastādīšanas datumu, jo tā ieskatā nav iespējams tajā pašā dienā sagatavot tik ievērojama apjoma dokumentu, turklāt šis dokuments nesatur arī elektronisko parakstu, kas ļautu pārliecināties, ka tas ir bijis sagatavots iepriekš.

Novērtējot iepriekš minēto apstākļu kopumu kopsakarā ar lietas materiālos esošajos SIA /Nosaukums D/ aktos norādīto informāciju *(lietas 59. –*

62.lapa), tiesa secina, ka lietā nav pierādīts tas, ka objektā līdz pārbaudei bija veikta elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaude. Pie šāda secinājuma tiesa nonāca sekojošu apsvērumu dēļ. Kaut arī pieteicēja norādījusi, ka aktu par SIA /Nosaukums D/ veikto elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaudi objektā tās pārstāvji ir uzrādījuši pārbaudes veicējai (pārvaldes Ugunsdrošības uzraudzības un civilās aizsardzības nodaļas amatpersona), tiesa augstāku ticamību piešķir pārbaudes aktā norādītajam un pārbaudes veicējas tiesas sēdē paskaidrotajam, ka minētais akts pārbaudes laikā nebija uzrādīts. Šajā gadījumā ir pretruna starp pieteicējas paskaidroto, kas lietā ir ieinteresēta, lai tai netiktu konstatēts ugunsdrošības noteikumu pārkāpums, kas savukārt var novest pie iespējamās administratīvās atbildības, un dienesta amatpersonas norādīto, kurai šajā lietā nav personīgo interešu. Proti, atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajai daļai valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu, savukārt izskatāmajā lietā nav konstatējami apstākļi, kas liecinātu, ka pārbaudes veicēja konkrētajā gadījumā būtu darbojusies savās, nevis sabiedrības interesēs. Turklāt arī pēc pārbaudes pieteicējas iesniegtais akts par SIA /Nosaukums D/ veikto elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaudi objektā neapstiprina faktu, ka tā būtu veikta pirms pārbaudes. Tas datēts ar 2022.gada 29.septembri jeb datumu, kad veikta pārbaude, un agrāki datumi tajā nav konstatējami. Tāpat minētais datums ir norādīts uz SIA /Nosaukums D/ objekta elektroinstalācijas novērtējuma akta, kas sastādīts par objektā veikto apsekošanu. Tādējādi, ņemot vērā to, ka pārbaudes laikā pieteicējas pārstāvji ne tikai neuzrādīja elektroinstalācijas (tai skaitā zemējuma) pārbaudes aktu, kas būtu izdarīts, ja tāds tobrīd būtu, bet pat neminēja par šādas elektroinstalācijas pārbaudes veikšanu, kā arī to, ka akts par minēto pārbaudi datēts ar 2022.gada 29.septembri, tiesa secina, ka šo apstākļu kopums liecina par to, ka elektroinstalācijas (t.sk. zemējuma) pārbaude objektā veikta 2022.gada 29.septembrī, bet jau pēc pārbaudes pabeigšanas. Līdz ar to arī tiesas secinājums, ka dienests pamatoti uzlicis pieteicējai pienākumu nodrošināt Ugunsdrošības noteikumu 56.punktā noteikto prasību izpildi. Šo secinājumu nevar ietekmēt tas apstāklis, ka pieteicēja šo pienākumu izpildīja jau tajā pašā dienā, jo pārbaudes aktā tiek norādīti tie pārkāpumi, kas konstatēti pārbaudes brīdī, neņemot vērā līdz pārbaudes akta sastādīšanai veiktās izpildes darbības.

[8.3] Ugunsdrošības noteikumu 80.3.apakšpunkts noteic, ka dabiskās ventilācijas kanāla tīrīšanu un tehniskā stāvokļa pārbaudi veic ne retāk kā reizi piecos gados. Savukārt pārbaudē konstatēts, ka objektā dabiskās ventilācijas kanālu tīrīšana nav veikta. Tomēr pieteicēja tam nepiekrīt, norādot, ka dabiskās ventilācijas kanālu tīrīšana un tehniskā stāvokļa pārbaude objektā ir veikta, ko apliecina pārbaudes veicējai uzrādītie 2022.gada 25.jūlija un 9.septembra pārbaudes akti *(lietas 52. – 56.lapa)*.

Novērtējot iepriekš minēto tiesisko regulējumu un pieteicējas iesniegtos pārbaudes aktus, tiesa secina, ka tie apliecina objektā veikto dabiskās ventilācijas tehniskā stāvokļa pārbaudi, tomēr par dabiskās ventilācijas kanāla tīrīšanu tajās nekas nav minēts. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis norādīja, ka minētajos aktos konstatētā dabiskās ventilācijas kanālu atbilstība normatīvo aktu prasībām un atļauja to ekspluatācijai nozīmē, ka kanāli ir tīri un tajos nav nekādas neatbilstības. Savukārt, ja kanāli ir tīri, tos vēlreiz nav jātīra un jātērē nauda tikai tāpēc, lai būtu papīrs, ko parādīt iestādei, ir jāvadās pēc tiesību normas mērķa, kas ir nodrošināt, ka kanāli ir iztīrīti, un pārbaudes akts apliecina, ka tas ir izpildīts. Savukārt dienesta pārstāve norādīja, ka pārbaudē uzrādītie dabiskās ventilācijas tehniskā stāvokļa pārbaudes akti ir pavisam citi dokumenti ar citu funkciju un mērķi. Dabiskās ventilācijas tehniskā stāvokļa pārbaudes mērķis ir noskaidrot, vai nav bojājumi šajā sistēmā, kas neuzliek tīrīšanu kā uzdevumu. Šo kanālu tīrīšana ir atsevišķa funkcija ar atsevišķu dokumentāciju, kur tiek norādīts par konkrēta darba veikšanu un tālākajām sekām. Par dabiskās ventilācijas kanālu tīrīšanas veikšanu konkrēta akta forma nav noteikta, bet ir noteikts tā saturs, tai skaitā, ka tīrīšana ir veikta. Tātad reizi 5 gados jāveic dabiskās ventilācijas tehniskā stāvokļa pārbaudi un tīrīšanu, kuras laikā pārbauda tās tehnisko stāvokli, norādot, vai ventilācija atbilst normatīvo aktu prasībām, vai turpmāk to drīkst ekspluatēt, bet kanālu tīrīšanu ir nepieciešams veikt tādēļ, lai nerastos ugunsbīstamība. Dabiskās ventilācijas šahtās putni veido ligzdas, peles un grauzēji savelk pietiekoši daudz salmu un citus materiālus, kur veidojas putekļi, kas rada uguns bīstamību, ja šajā šahtā nokļūst dzirkstele, kas iespējams, piemēram, no dūmvada.

Ņemot vērā iepriekš minēto apstākļu kopumu un to skaidrojumu, kā arī to, ka Ugunsdrošības noteikumu 72.punkts noteic aktā par dabiskās ventilācijas kanāla tīrīšanu norādāmo informāciju, tai skaitā darbu veikšanas datumu, kā arī vārdu, uzvārdu, izglītību vai kvalifikāciju apliecinoša dokumenta vai prakses sertifikāta nosaukumu un numuru personai, kas veica dūmvada, apkures ierīces, iekārtas vai dabiskās ventilācijas kanāla tīrīšanu, tiesa secina, ka pieteicējas iesniegtie akti neapliecina dabiskās ventilācijas kanālu tīrīšanu objektā. Proti, dabiskās ventilācijas kanālu tehniskā stāvokļa atbilstība normatīvo aktu prasībām un atļauja tos ekspluatēt nozīmē, ka tiem nav tehniska rakstura bojājumu, kuru dēļ dabiskās ventilācijas funkcionēšana būtu traucēta. Savukārt periodiskā kanālu tīrīšana ir atsevišķa prasība, lai nepieļautu uguns izplatīšanos būvē (Ugunsdrošības noteikumu 90.punkts), un tās izpilde tiek apliecināta ar atbilstoša speciālista aktu par šo darbu veikšanu. Pieteicēja šādu aktu nav iesniegusi, līdz ar to dienests arī pamatoti tai uzlicis pienākumu nodrošināt Ugunsdrošības noteikumu 80.3.apakšpunktā noteiktās prasības (dabiskās ventilācijas kanālu tīrīšanu) izpildi.

[8.4] Saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumu 91.punktu mehāniskās ventilācijas sistēmas tehniskā stāvokļa pārbaudi un tīrīšanu veic reizi piecos gados. Savukārt pārbaudē konstatēts, ka objektā nav veiktas mehāniskās ventilācijas sistēmas tehniskā stāvokļa pārbaude un tīrīšana. Pieteicēja šo faktu neapstrīd, norādot, ka objektā mehāniskās ventilācijas sistēmas faktiski neesot, pastāvot neatbilstība starp objekta kadastrālās uzmērīšanas lietu un situāciju dabā. Tomēr pieteicējas norādītais ir pretrunā pārbaudē konstatētajam, kas vizuāli redzams arī fotouzņēmumā Nr.4 (ventilācijas telpa ar tajā esošo mehāniskās ventilācijas sistēmas iekārtu un cauruļvadiem). Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis skaidroja, ka mehāniskā ventilācija objektā bijusi vēsturiski, bet šobrīd dabā vairs neeksistē un sen vairs nepilda savu funkciju, tādēļ to vajadzētu demontēt, bet tie ir izdevumi. Ventilācija objektā tiek nodrošināta ar dabisko ventilāciju. Savukārt dienesta pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumu 9.punktu objektu un teritoriju ekspluatē atbilstoši noteiktajam lietošanas veidam, saskaņā ar būvprojekta paskaidrojumu rakstā un apliecinājuma kartē paredzētajiem būvniecības gaitā pieņemtajiem ugunsdrošības risinājumiem. Objekts uzbūvēts, pieņemot konkrētu ugunsdrošības risinājumu, kurā ietilpst arī mehāniskā ventilācijas sistēma. Tādēļ to nevar demontēt, tā ir jāatjauno, vai arī jāuzsāk jauna būvniecība – mehāniskās sistēmas demontāža, kas jāsaskaņo būvvaldē, pieņemot jaunus ugunsdrošības risinājumus. Līdz šim brīdim jauns risinājums nav pieņemts, līdz ar to esošajam risinājumam ir jābūt darba kārtībā. Par šo objektu iestāde pārliecinājās gan iepazīstoties ar kadastrālās uzmērīšanas lietu, kur 54.telpa ir norādīta kā ventilācijas telpa, gan arī ar pieteicējas iesniegto elektriskās pretestības mērījumu aktu, kur parādās elektromotora pretestības mērījumi, līdz ar to apgalvojums, ka neviena no iestādēm nav sniegusi nekādas pretenzijas, nav korekts, jo tieši dienests, kura funkcijās ietilpst šo jautājumu kontrole, ir sniedzis pretenzijas un norādījis to kā pārkāpumu.

Novērtējot iepriekš minētos apstākļus un saistībā ar tiem sniegtos skaidrojumus, tiesa secina, ka objektā ir ierīkota mehāniskā ventilācijas sistēma un tā konstatējama arī dabā. Iespējams, ka tā nav darba kārtībā, tomēr šis apstāklis nevar būt par pamatu atziņai par šīs sistēmas neesību. Līdz ar to arī pamatots ir dienesta secinājums, ka objektā nav veiktas mehāniskās ventilācijas sistēmas tehniskā stāvokļa pārbaude un tīrīšana, pamatoti pieteicējai uzliekot pienākumu izpildīt Ugunsdrošības noteikumu 91.punktā noteiktās prasības.

[8.5] Ugunsdrošības noteikumu 116. un 117.punkts noteic, ka iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada krānu novieto īpašā skapī, nišā vai speciālās ierīcēs, kurās ir vēdināšanas atvere, krānam pievieno šļūteni un stobru. Iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada krāna šļūtenes garums ir vismaz 20 m. Šļūtenei pievienotais stobrs nodrošina kompaktu strūklu un ir noslēdzams. Uz ugunsdzēsības krāna skapja durvīm, nišā vai uz speciālās ierīces redzamā vietā norāda krāna kārtas numuru, vienoto ārkārtas palīdzības izsaukumu numuru 112, izvieto 4.4.zīmi (1.pielikums), kā arī izvieto informāciju par iekšējās ugunsdzēsības ūdensvada sistēmas ugunsdzēsības krāna un tā aprīkojuma pārbaudi (2.pielikums). Iekšējās ugunsdzēsības ūdensvada sistēmas, ugunsdzēsības krāna un tā aprīkojuma pārbaudi veic ne retāk kā reizi gadā. Savukārt pārbaudē konstatēts, ka objekta: 1) pagrabstāvā blakus liftam

iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada krānam nav norādīts krāna kārtas numurs un vienotais ārkārtas palīdzības izsaukuma numurs 112, kā arī nav izvietota 4.4.zīme atbilstoši Ugunsdrošības noteikumu 1.pielikumam; 2) iekšējās ugunsdzēsības ūdensvada krāniem nav veiktas pārbaudes atbilstoši Ugunsdrošības noteikumu 2.pielikumam; 3) iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada krāniem Nr.9 un Nr.12 šļūtenēm pievienotie stobri nav noslēdzami. Pieteicēja šos apstākļus neapstrīd, norādot, ka, pieņemot objektu ekspluatācijā, ne vietējā būvvalde, ne Būvniecības valsts kontroles birojs pretenzijas par šiem apstākļiem nav izvirzījušas. Savukārt dienesta pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka viens no būves ugunsdrošības risinājumiem ir iekšējā ūdens apgāde jeb iekšējie ugunsdzēsības krāni, kuri tāpat kā mehāniskā ventilācija ir jāuztur darba kārtībā atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Ja būvē atrodas šie krāni, tiem ir jābūt pievienotām 20 metru garām šļūtenēm, kurām jābūt ar speciālu apzīmējumu, jo šajā iestādē var atrasties arī ārvalstu personas un tad šī sistēma ir pieejama jebkuram apmeklētājam. Uz krāniem arī tiek norādīts dienesta izsaukšanas numurs 112. Viss tiek paredzēts, lai ātrāk lokalizētu ugunsgrēka izcelšanos. Pie šļūtenēm jābūt pievienotiem stobriem un šai sistēmai ir jābūt darba kārtībā, lai jebkurā brīdī to varētu izmantot. Attiecīgi tas, ka būvē kā viens no ugunsdrošības risinājumiem ir izbūvēta iekšējā ūdens apgāde, konstatējams no lietā esošajiem pārbaudes laikā veiktajiem trīs fotouzņēmumiem *(lietas 20. un 21.lapa)*.

Novērtējot iepriekš minētos apstākļus un saistībā ar tiem sniegtos skaidrojumus, tiesa secina, ka objektā kā viens no ugunsdrošības risinājumiem ir izbūvēta iekšējā ūdens apgāde, kurai līdzīgi kā mehāniskajai ventilācijas sistēmai ir jāatbilst Ugunsdrošības noteikumos izvirzītajām prasībām. Turklāt kompetentā valsts pārvaldes iestāde ugunsdrošības jomā ir tieši dienests, kurš tad pieteicējai arī pamatoti norādījis uz pārbaudē konstatētajiem pārkāpumiem (7. – 12.punkts). Savukārt pieteicējas minētās pašvaldības būvvaldes un Būvniecības valsts kontroles biroja atbildības joma ir būvniecība. Līdz ar to šajā gadījumā dienests pamatoti pieteicējai uzlicis pienākumu izpildīt Ugunsdrošības noteikumu 116. un 117.punktā noteiktās prasības.

[8.6] Ugunsdrošības noteikumu 192.punkts noteic, ka saimnieciskās darbības objektā vai publiskā objektā, kurā vienlaikus var atrasties vairāk par 50 cilvēkiem, un kritiskās infrastruktūras objektā atbildīgā persona ne retāk kā reizi gadā organizē praktiskās nodarbības saskaņā ar ugunsdrošības instrukcijas sadaļu „Rīcība ugunsgrēka gadījumā". Saskaņā ar šo noteikumu 246.8.apakšpunktu evakuācijas ceļos aizliegts novietot priekšmetus, mēbeles, iekārtas un citus materiālus kāpņu telpās, kā arī tieši zem atklātām kāpnēm, kāpņu laidiem un laukumiem. Savukārt saskaņā ar Ugunsdrošības noteikumu 266.punktu ugunsdzēsības aparāta novietojums no ugunsdzēsības aparāta roktura līdz grīdai vai pamatnei nedrīkst pārsniegt 1,5 metrus. Lietā nav strīda par to, ka: 1) gada laikā pirms pārbaudes veikšanas nebija organizētas praktiskās ugunsdrošības nodarbības; 2) tieši zem atklātām kāpnēm atradās dažādas mantas *(lietas 22.lapa)*; 3) attālums no ugunsdzēsības aparāta roktura līdz grīdai vai pamatnei pārsniedza 1,5 metrus. Tomēr pieteicēja uzskata, ka ar pārbaudes aktu tai uzliktie pienākumi Nr.5, Nr.6 un Nr.13 ir nepamatoti, jo pieteicēja tos bija izpildījusi (atbrīvojusi no mantām kāpņu apakšu un novietojusi atbilstošā augstumā ugunsdzēsības aparātu, *lietas 47. un 48.lapa*) līdz pārbaudes akta noformēšanai vai tuvākajā laikā izpildīs (atbildīgā persona organizējot nodarbības). Tiesas sēdē dienesta pārstāvis skaidroja, ka pārbaudes akts ir ne vien administratīvais akts, kas uzliek pienākumus, bet tas ir arī dokuments, kas fiksē pārbaudes gaitā konstatētos pārkāpumus. Līdz ar to pat gadījumā, ja pieteicēja vēlāk šos pārkāpumus ir novērsusi, konstatētie pārkāpumi tiek fiksēti pārbaudes aktā. Atsevišķi novērstie pārkāpumi nedod pamatu atcelt administratīvo aktu, tie vienīgi apliecina to, ka pārkāpums ir novērsts pirms noteiktā termiņa beigām.

Novērtējot iepriekš minētos apstākļus un saistībā ar tiem sniegtos skaidrojumus, tiesa atzīst par pamatotiem dienesta pārstāvja skaidrojumus par pārbaudes akta saturu. Proti, ka pārbaudes akts ir administratīvais akts, ar kuru ne tikai tā adresātam tiek uzlikts tiesisks pienākums veikt konkrētas darbības – novērst konstatētos pārkāpumus noteiktos termiņos, bet arī konstatēti paši pārkāpumi. Turklāt pārbaudes akts ar pārbaudes brīdī konstatētajiem pārkāpumiem var būt par vienu no procesuālajiem dokumentiem iespējamā administratīvā pārkāpuma lietā par ugunsdrošības prasību neievērošanu (Ugunsdrošības likuma 55.panta pirmā un otrā daļa). Tādējādi pārbaudē konstatētie pārkāpumi, kas, iespējams, novērsti līdz pārbaudes akta sastādīšanai (piemēram, pieteicējas fotouzņēmums ar ugunsdzēsības aparātu un mērlentes fragmentu nav atzīstams par pierādījumu tam, ka attālums no ugunsdzēsības aparāta roktura līdz grīdai vai pamatnei nepārsniedz 1,5 metrus, jo nav redzams ne mērlentes sākums, ne arī vieta, kur tas atrodas, iespējams, nofotografēts cits pat objektā neesošs ugunsdzēsības aparāts) nekādā veidā neietekmē adresātam uzliekamos pienākumus. Savukārt, ja adresāts jau ir izpildījis kādu no pienākumiem, tas ir tikai apsveicami un liecina par tā vēlmi pēc iespējas ātrāk nodrošināt objektā konkrēto ugunsdrošības prasību ievērošanu. Līdz ar to arī šajā gadījumā dienests pamatoti pieteicējai uzlicis pienākumu izpildīt Ugunsdrošības noteikumu 192. un 266.punktā, kā arī 246.8.apakšpunktā noteiktās prasības.

[9] Attiecībā par pieteicējas norādi uz pārbaudes aktā konstatēto pārkāpumu novēršanas termiņiem un to iespējamo nesamērību, tiesa nekonstatē, ka tie būtu nesamērīgi. Konkrētajā gadījumā dienests ir noteicis divus termiņus, no kuriem īsākais (2022.gada 30.novembris) ir vienkāršākām un ātrāk izpildāmām darbībām, bet garāks (2023.gada 31.janvāris) – darbietilpīgākām darbībām. Turklāt pati pieteicēja nav norādījusi ne tikai objektīvus iemeslus, kādēļ tā nespēj izpildīt kādu pienākumu, tā nav pat konkretizējusi, kura pienākuma izpildei termiņš būtu nesamērīgs. Līdz ar to šis pieteicējas iebildums ir nepamatots un noraidāms, tāpat kā pieteicējas viedoklis par procesuālajiem pārkāpumiem (pamatojuma trūkums un pieteicējas neuzklausīšana) sākotnējā lēmuma un lēmuma pieņemšanā. Gan pārbaudes aktā, gan arī lēmumā ir ietverts pietiekams un administratīvajam procesam izvirzītajām prasībām atbilstošs pamatojums, no kura ir pilnībā saprotami konstatētie ugunsdrošības pārkāpumi, tiesību normas, kurās šīs prasības ir noteiktas, un termiņi, kuros tās jāizpilda. Konkrētajā administratīvajā procesā iestādē pieteicēja ir sniegusi gan skaidrojumu (2022.gada 12.oktobrī), gan paskaidrojumu (2022.gada 24.oktobrī), gan arī apstrīdēšanas iesniegumu (2022.gada 16.novembrī), tātad dienestam bija zināms pieteicējas viedoklis šajā lietā un tas ir ne tikai atreferēts lēmumā, bet arī vērtēts tā secinājuma daļā. Tādējādi pieteicēja šī procesa laikā iestādē bija atbilstoši uzklausīta, turklāt tās skaidrojumi nekādā veidā neietekmē izskatāmās lietas rezultātu.

[10] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa dienesta lēmumu atzīst par pamatotu un tiesību normām atbilstošu, bet pieteicējas pieteikumu pilnībā noraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 28.panta sesto daļu, 246. – 251.pantu, 285.panta otro daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ lūgumu par trešās personas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/ – pieaicināšanu lietā.

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Vidzemes reģiona

pārvaldes 2022.gada 16.decembra lēmuma Nr.22/10-3.3/17 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2023.gada 10.augustā.

Tiesnesis G.Ploriņš